

Datum van inontvangstneming : 14/01/2016

Zaak C-640/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

2 december 2015

Verwijzende rechter:

Court of Appeal (Ierland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 november 2015

Verzoekende partij:

Minister for Justice and Equality

Verwerende partij:

Tomas Vilkas

[Or. 1] [*omissis*]

[*omissis*]

[Or. 2] [*omissis*]

DE COURT HEEFT BESLOTEN om het Hof van Justitie van de Europese Unie ingevolge artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in deze verwijzingsbeslissing de volgende vragen **VOOR TE LEGGEN**:

Vraag 1:

Houdt artikel 23 van het Kaderbesluit rekening met het meermaals overeenkomen van een nieuwe datum voor de overlevering en/of staat het dit toe?

Vraag 2:

Indien dit het geval is, is dat dan zo in één of alle van de volgende omstandigheden: bijvoorbeeld wanneer de uitvoerende lidstaat de gezochte

persoon door omstandigheden buiten de macht van enige lidstaat al niet binnen de in lid 2 gestelde termijn heeft kunnen overleveren, waarna een nieuwe datum voor de overlevering wordt overeengekomen en

i) is vastgesteld dat van dergelijke omstandigheden nog steeds sprake is, of

ii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, is vastgesteld dat er opnieuw sprake van is, of

[Or. 3] iii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, andere van dergelijke omstandigheden zich hebben voorgedaan die hebben verhinderd, of waarschijnlijk zullen verhinderen, dat de gezochte persoon binnen de vereiste termijn voor die nieuwe datum voor de overlevering zal worden overgeleverd?

en verzoekt dat Hof van Justitie daarover een prejudiciële beslissing te geven en verzoekt gebruik te mogen maken van de versnelde prejudiciële procedure *[omissis]*

[Or. 4] *[omissis]*

[omissis]

[omissis] **[Or. 5]** *[omissis]*

[Or. 6] *[omissis]*

[Or. 7] *[omissis]*.

[Or. 8] De door de Court of Appeal vastgestelde relevante feiten

- 1 Het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1) (hierna: „Kaderbesluit”) is bij de European Arrest Warrant Act 2003 (Wet op het Europees aanhoudingsbevel; hierna: „wet van 2003”) omgezet in het Ierse nationale recht.
- 2 Het geschil dat de aanleiding vormt voor deze verwijzingsbeslissing heeft betrekking op de sections 16, lid 3, tot en met 16, lid 5A, van de wet van 2003, en artikel 23 van het Kaderbesluit. De momenteel van kracht zijnde volledige tekst van section 16 van de wet van 2003 is te vinden in bijlage 1.
- 3 De verzoekende partij is de Ierse centrale autoriteit in de zin van de wet van 2003.
- 4 Tegen de verzoekende partij in deze zaak, die op dit moment in Ierland verblijft, zijn op 9 juli 2015 twee bevelen tot uitlevering aan de Republiek Litouwen

uitgevaardigd door de Ierse High Court [*omissis*], als uitvoerende rechterlijke autoriteit, krachtens twee Europese aanhoudingsbevelen van een rechter in Litouwen, als uitvaardigende rechterlijke autoriteit.

- 5 In overeenstemming met section 16, lid 3, van de wet van 2003, werden die bevelen in elke zaak van kracht na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen die inging op de datum van uitvaardiging van het desbetreffende bevel, namelijk op 24 juli 2015.
- 6 Daarna moest de verzoekende partij ingevolge section 16, lid 3A, van de wet van 2003 „niet later dan tien dagen” nadat de bevelen van kracht werden, dat wil zeggen niet later dan 3 augustus 2015, de verwerende partij daadwerkelijk aan de uitvaardigende staat uitleveren.
- 7 De verzoekende partij had met de Litouwse autoriteiten afgesproken om de verwerende partij op 3 juli 2015 over te leveren via een commerciële vlucht van Lufthansa uit Dublin met bestemming Litouwen. Op de datum in kwestie dwarsboomde de verwerende partij de procedure door in eerste instantie te weigeren in te stappen [**Or. 9**] en vervolgens zich zodanig geagiteerd en agressief te gedragen dat de piloot aangaf geenszins bereid te zijn hem op de vlucht te hebben. Gelet op de omstandigheden was het niet mogelijk om de verwerende partij zoals gepland op die datum over te leveren en de vlucht vertrok zonder hem.
- 8 De wet van 2003 bevatte ook bepalingen die beoogden een mogelijke gebeurtenis, zoals die welke had plaatsgevonden, te adresseren, waarbij het niet mogelijk was om door omstandigheden buiten de macht van Ierland en van Litouwen de verwerende partij binnen de vereiste termijn over te leveren. De wet bepaalde in section 16, lid 4, onder c), dat de verwerende partij voor de High Court moest worden gebracht en bepaalde voorts, in section 16, lid 5, onder a), dat de High Court, met de instemming van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit, een nieuwe datum voor haar overlevering kon vaststellen en kon bevelen dat zij in hechtenis kon worden genomen voor een periode van maximaal tien dagen na de nieuw vastgestelde datum.
- 9 Aldus geschiedde in het geval van deze verwerende partij en de High Court [*omissis*] stelde 6 augustus 2015 vast als nieuwe datum voor de overlevering van de verwerende partij. De verwerende partij werd in voorlopige hechtenis genomen in afwachting van haar terugzending naar Litouwen niet later dan tien dagen nadat de nieuwe datum was vastgesteld.
- 10 Op 13 augustus 2015 werd wederom een poging ondernomen om de verwerende partij over te leveren door af te spreken dat zij met een commerciële vlucht zou reizen. Opnieuw echter dwarsboomde de verwerende partij de procedure en zij voorkwam dat zij op die datum werd overgeleverd.
- 11 De verzoekende partij nam toen onmiddellijk contact op met de Litouwse autoriteiten en probeerde een volgende nieuwe datum overeen te komen waarop

de verwerende partij kon worden overgeleverd, met de bedoeling die datum voor te stellen aan de High Court als onderdeel van een beoogde aanvraag tot een nader bevel tot vaststelling van een nieuwe datum voor de overlevering ingevolge section 16, lid 5, onder a), van de wet van 2003. Gelet op de herhaalde acties van de verwerende partij, was men het erover eens dat het niet mogelijk zou zijn **[Or. 12]** de verwerende partij met een commerciële vlucht te laten reizen. Onder die omstandigheden werd voorgesteld de verwerende partij vanuit Ierland over zee over te brengen naar een haven op het vasteland van Europa en haar vandaaruit over land verder te vervoeren naar Litouwen. Aangezien deze afspraken ingewikkelder waren dan die welke men oorspronkelijk in gedachten had, en de organisatie ervan meer tijd vereiste, werd aan de Litouwse autoriteiten voorgesteld – en zij gingen daarmee akkoord – dat de volgende nieuwe datum voor de overlevering van de verwerende partij 15 september 2015 zou zijn, afhankelijk van de goedkeuring door de High Court.

- 12 Dientengevolge verscheen de verzoekende partij voor een tweede keer voor de High Court en verzocht zij, met instemming van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit, om als latere nieuwe datum voor de overlevering van de verwerende partij 15 september 2015 vast te stellen en de verwerende partij hangende haar overlevering in hechtenis te laten.
- 13 Op 14 augustus 2015 kwam de High Court tot de conclusie, gegrond op zijn uitlegging van de secties 16, lid 3, tot en met 16, lid 5A, van de wet van 2003, dat hij in de omstandigheden van de zaak niet bevoegd was om een verzoek op grond van section 16, lid 5, onder a), van de wet van 2003 om een nieuwe datum voor de overlevering in behandeling te nemen en de verwerende partij terug te zenden in hechtenis.
- 14 Nadat de High Court de verzoekende partij niet-ontvankelijk had verklaard, hief hij de voorlopige hechtenis van de verwerende partij op en stelde haar in vrijheid, hetgeen zij nu nog steeds is.
- 15 De prejudiciële vragen zijn gerezen in het kader van een hoger beroep bij de Court of Appeal tegen de uitspraak van de High Court. Om de kwesties die in het hoger beroep zijn opgeworpen, op te lossen, moet de Court of Appeal vaststellen of de High Court de secties 16, lid 3, tot en met 16, lid 5A, van de wet van 2003 juist heeft uitgelegd. De partijen voeren twee alternatieve wijzen van uitlegging aan. Volgens de ene zou het mogelijk zijn geweest om een latere datum vast te stellen; volgens de andere uitlegging – die van de High Court – zou dit niet mogelijk zijn geweest.
- 16 **[Or. 13]** Wanneer hij een bepaling van een nationale wet uitlegt die onduidelijk is, of die indien letterlijk genomen zinloos zou zijn, is een Ierse rechter bevoegd om onder bepaalde omstandigheden de intentie van de wetgever in acht te nemen, voor zover die kan worden achterhaald met een blik op de wet als geheel, en de bepaling doelgericht of teleologisch uit te leggen, waarbij de

bedoeling van de wetgever wordt weergegeven. Daarnaast moet de bepaling in kwestie, indien zij beoogt een bepaling van een kaderbesluit van de Unie om te zetten, voor zover mogelijk conform worden uitgelegd (zie arrest Pupino, C-105/03, EU:C:2005:386) [*omissis*], maar een rechter mag hierbij geen uitlegging geven die contra legem is.

- 17 De Court of Appeal is ervan overtuigd en acht het een feit dat de vaststelling van de secties 16, lid 3, tot en met 16, lid 5A, van de European Arrest Warrant Act 2003 de bedoeling van de Ierse wetgever was om artikel 23 van het Kaderbesluit getrouwelijk om te zetten. Dit helpt ons echter weinig, aangezien de juiste uitlegging van artikel 23 van het Kaderbesluit zelf onduidelijk is, in het bijzonder wat de werkingssfeer ervan betreft en de vraag of het rekening houdt met het meermaals vaststellen van een nieuwe datum voor de overlevering, en of het dit toestaat. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt om hulp verzocht bij het verduidelijken van de vraag of artikel 23, op de juiste manier uitgelegd, rekening houdt met het meermaals vaststellen van een nieuwe datum voor de overlevering, en dit toestaat.

De kern van het geschil

- 18 In de sections 16, lid 3, en 16, lid 3A, van de wet van 2003 is voorzien in een wettelijk tijdsfad voor de administratieve afspraken die moeten worden gemaakt, nadat tot overlevering is bevolen; deze afspraken worden niet betwist. Het standaardtijdsfad [**Or. 14**] is dat waarin wordt voorzien door de sections 16, lid 3, en 16, lid 3A, van de wet van 2003 samen. Section 16, lid 3, vermeldt wanneer het bevel tot overlevering van section 16, lid 1, van kracht wordt. Section 16, lid 3A, geeft dan aan wanneer de overlevering precies moet plaatsvinden, onder verwijzing naar het tijdstip waarop het bevel van kracht wordt. Het systeem houdt er voorts echter rekening mee, dat in een situatie waarin of het standaardtijdsfad niet in acht is genomen of wordt verwacht dat het niet in acht kan worden genomen, wegens omstandigheden buiten de macht van de Ierse Staat of de uitvaardigende staat, een alternatieve regeling kan worden voorgesteld en overeengekomen. Het is deels daarom dat section 16, lid 3A, wordt voorafgegaan door de woorden „[a]fhankelijk van subsections 5 en 6”. Iedere voorgestelde alternatieve regeling dient echter te worden goedgekeurd in een gerechtelijke procedure en staat onder gerechtelijk toezicht.
- 19 Zodra de High Court een bevel tot overlevering afgeeft op grond van section 16, lid 1, van de wet van 2003, dient hij de volgende instructies ingevolge section 16, lid 4, onder c), te geven:

„wordt de betrokkene nogmaals voor de High Court gebracht

- i) als hij of zij niet is overgeleverd vóór het verstrijken van de overleveringstermijn van subsection 3A, zodra uitvoerbaar na dat verstrijken, of

ii) als het de centrale autoriteit in de Staat toeschijnt dat, door omstandigheden buiten de macht van de Staat of de betrokken uitvaardigende staat, die persoon niet zal zijn overgeleverd bij het verstrijken waarnaar onder 1) wordt verwezen, vóór dat verstrijken.”

- 20 De tekst van de op 9 juli 2015 gewezen vonnissen van [de High Court], die aan de Court of Appeal zijn overgelegd, bewijst dat de instructies van section 16, lid 4, onder c), in beide zaken van de verwerende partij naar behoren zijn gegeven.
- 21 **[Or. 15]** De vraag die de Court of Appeal moet beantwoorden is of op grond van de tekst van section 16, lid 5, gelezen in samenhang met section 16, lid 5A, slechts eenmaal een nieuwe datum voor de overlevering kan worden vastgesteld.
- 22 Section 16, lid 5, beschrijft de gang van zaken nadat een persoon ingevolge section 16, lid 4, onder c), voor de High Court is gebracht. Vermeld wordt dat de Court één van twee alternatieve stappen „zal” zetten. Enerzijds moet hij, als hij, nadat naar behoren is geïnformeerd, ervan overtuigd is dat door omstandigheden buiten de macht van de (Ierse) Staat of de betrokken uitvaardigende staat, de persoon niet binnen de termijn voor de overlevering was overgeleverd krachtens subsection 3A of, zoals het geval zou kunnen zijn, niet aldus zal worden overgeleverd, 1) met instemming van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit een nieuwe datum voor de overlevering van de persoon vaststellen en 2) bevelen dat, hangende de overlevering, de persoon opgesloten blijft in een gevangenis (of, indien de persoon niet ouder is dan 21 jaar, in een huis van bewaring) voor de duur van ten langste tien dagen na de onder 1) vastgestelde datum. Anderzijds moet hij, in ieder ander geval, de invrijheidstelling van de persoon gelasten.
- 23 Het is duidelijk dat de respectieve sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, analoog zijn aan respectievelijk de sections 16, lid 3, en section 16, lid 3A, waarvan het de bedoeling is dat zij worden toegepast wanneer het oorspronkelijke standaardtijdsplan niet is gehaald, of niet zal worden gehaald, en aan de overige eerste voorwaarden voor het treffen van een alternatieve regeling is voldaan.
- 24 Het geschil in de zaak richt zich op de vraag of de sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, samen er vooral toe dienen om meer tijd te kunnen krijgen voor de overlevering. De verzoekende partij voert aan dat zij tot niets anders dienen en dat subsection 3A van toepassing blijft als de uitvoeringsbepaling die de periode beperkt waarbinnen de overlevering moet plaatsvinden. Volgens deze uitlegging zou de verwijzing in subsection 5, onder a), naar „de overleveringstermijn van subsection 3A” terecht moeten worden uitgelegd als hetzij de oorspronkelijke periode van tien dagen, hetzij een dergelijke verlengde periode als zou kunnen worden toegestaan op grond van **[Or. 16]** subsection 5. Als de verzoekende partij wat dat betreft gelijk heeft, is er, ten minste volgens de tekst van de Ierse wet, geen belemmering voor de High Court om meermaals een nieuwe datum voor de overlevering vast te stellen.

- 25 Voorts voert de verzoekende partij subsidiair aan dat zelfs indien deze zienswijze geen steun vindt in een letterlijke uitlegging van de sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, een letterlijke uitlegging tot een absurd resultaat zou leiden en om die reden van de hand moet worden gewezen. De verzoekende partij voert aan dat het bij het opstellen van het Kaderbesluit nooit de bedoeling van de Uniewetgevers heeft kunnen zijn, dat een rechtmatig bevel tot overlevering daadwerkelijk ieder nuttig effect kan verliezen door obstructie van een persoon tegen wie dat bevel is uitgevaardigd. Een even dwaze situatie zou zich voordoen als een dergelijk rechtmatig bevel onherstelbaar zou kunnen worden gedwarsboomd door omstandigheden als guur weer, een arbeidsconflict of ziekte van de gezochte persoon, waardoor hij of zij niet in staat was om te reizen. De verzoekende partij voert aan dat onder dergelijke omstandigheden artikel 23 van het Kaderbesluit aldus moet worden uitgelegd dat het rekening houdt met het meermaals opnieuw vaststellen van de datum voor de overlevering onder geschikte omstandigheden, en dit toestaat, en dat als het de bedoeling van de Ierse wetgever was om getrouwelijk uitvoering te geven aan het Kaderbesluit, de sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, van de wet van 2003 doelmatig of teleologisch kunnen worden uitgelegd, hetgeen overeenkomt met dat wat de verzoekende partij heeft betoogd.
- 26 De tegenovergestelde mening, uitgedragen door de verwerende partij, is dat de respectieve sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, in plaats van in het bijzonder te voorzien in een verlenging, in feite ertoe dienen om de High Court in staat te stellen het beginpunt waar vanaf het bevel tot overlevering van section 16, lid 1, van kracht is, opnieuw vast te stellen. Onder die omstandigheden begint de tijd niet te lopen vanaf de in section 16, lid 3, bepaalde datum (die meestal, hoewel niet altijd, vijftien dagen na het uitvaardigen van het overleveringsbevel is), maar vanaf een nieuwe door de High Court op grond van section 16, lid 5, onder a), punt i), vastgestelde datum. De zaken zo bekeken, zijn de respectieve sections 16, lid 3, en 16, lid 3A, **[Or. 17]** voor de procedure overbodig geraakt en is het standaardtijdsfad van die sections volledig vervangen door een nieuw tijdsfad dat op last van de Court in het leven is geroepen, zoals bepaald in respectievelijk de sections 16, lid 5, en 16, lid 5A.
- 27 Onverbiddeijk volgt uit die analyse, voor zover zij correct is, dat de sections 16, lid 5, en 16, lid 5A, er samen toe leiden dat rekening moet worden gehouden met slechts één verzoek tot het vaststellen van een nieuwe datum voor de overlevering en dat die overlevering binnen tien dagen na die datum moeten hebben plaatsgevonden, zo niet, dan moet de gezochte persoon in vrijheid worden gesteld. Het is een voorafgaande voorwaarde voor de uitoefening van de rechtsmacht van de High Court op grond van section 16, lid 5, onder a), dat „een betrokkene voor de High Court is gebracht ingevolge subsection 4, onder c)”. Subsection 4, onder c) houdt echter volledig verband met omstandigheden waarin hetzij daarvóór geen overlevering had plaatsgevonden, hetzij sprake is van een voorvoeld onvermogen om te overleveren vóór „het verstrijken van de termijn voor overlevering krachtens subsection 3A”. Indien sprake is van een bevel dat „op dit moment van kracht is” op grond van section 16, lid 5, onder a), is er niet

langer sprake van „een termijn voor overlevering krachtens subsection 3A”. Integendeel, waar zij zijn vervangen door subsections 5 en 5A, zijn beide subsections 3 en 3A overbodig geworden. In casu kan aan de voorafgaande voorwaarde waarnaar eerder in dit punt is verwezen, bij een tweede of volgende gelegenheid niet worden voldaan. De verwerende partij voert aan dat haar uitlegging strookt met een omzetting die de tekst van artikel 23 van het Kaderbesluit het meest getrouwelijk weergeeft.

- 28 Naar het oordeel van de Court of Appeal is het voor zijn overwegingen van wezenlijk belang om te weten of artikel 23 van het Kaderbesluit in voorkomend geval rekening houdt met het meermaals opnieuw vaststellen van de datum van de overlevering, en of het dit toestaat.

[Or. 18] De prejudiciële vragen

- 29 1) Houdt artikel 23 van het Kaderbesluit rekening met het meermaals overeenkomen van een nieuwe datum voor de overlevering, en/of staat het dit toe?
- 2) Indien dit het geval is, is dat dan zo in één of alle van de volgende omstandigheden: bijvoorbeeld wanneer de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van enige lidstaat al niet binnen de in lid 2 gestelde termijn heeft kunnen overleveren, waarna een nieuwe datum voor de overlevering wordt overeengekomen en
- i) is vastgesteld dat van dergelijke omstandigheden nog steeds sprake is, of
 - ii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, is vastgesteld dat er opnieuw sprake van is, of
 - iii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, andere van dergelijke omstandigheden zich hebben voorgedaan die hebben verhinderd, of waarschijnlijk zullen verhinderen, dat de gezochte persoon binnen de vereiste termijn voor die nieuwe datum voor de overlevering zal worden overgeleverd?

Redenen waarom om de versnelde prejudiciële procedure is verzocht

- 30 De verwerende partij is niet langer in hechtenis, nadat zij door de High Court op vrije voeten is gesteld. Dienovereenkomstig achten wij dit geen zaak waarin gebruik dient te worden gemaakt van de versnelde prejudiciële procedure. Toch zijn wij met het oog op de doelstellingen van het Kaderbesluit van mening, dat de gestelde vragen versneld zouden moeten worden behandeld.

- 31 De verwerende partij blijft op de vlucht voor justitie; te haren aanzien is door een uitvoerende rechterlijke autoriteit bepaald dat het in beginsel gepast is haar over te leveren. Daarnaast is sprake van overleveringsbevelen krachtens twee Europese aanhoudingsbevelen, waarvan er in een om overlevering wordt gevraagd met het oog op een gerechtelijk onderzoek [Or. 19] en in het andere om overlevering wordt gevraagd om een straf te kunnen uitvoeren die verwerende partij eerder door een rechter in de uitvaardigende staat is opgelegd. Verwerende partij is derhalve veroordeeld voor de delicten die het voorwerp zijn van een van de aanhoudingsbevelen. Erkend wordt dat met betrekking tot de delicten die het voorwerp zijn van het andere aanhoudingsbevel verwerende partij op dit moment zich slechts in staat van beschuldiging bevindt en het vermoeden van onschuld geldt.
- 32 De Court of Appeal is zich ervan bewust dat Ierland als de uitvoerende staat met betrekking tot die Europese aanhoudingsbevelen internationale verplichtingen heeft die, indien mogelijk, met de nodige voortvarendheid moeten worden nagekomen. Zolang de huidige procedures niet zijn afgerond, kan Ierland die verplichtingen niet nakomen en of het die verplichtingen ooit zal kunnen nakomen, zal afhangen van de uitkomst van de procedure die nu bij de Court of Appeal aanhangig is.
- 33 Voor de verwerende partij is haar positie ook volkomen onzeker en dit is voor haar waarschijnlijk een bron van spanning en ongerustheid. Haar huidige vrijheid blijft hachelijk zolang de procedures die momenteel voor de Court of Appeal aanhangig zijn, aanhangig blijven, en of hier een einde aan komt of voortduurt, hangt geheel en al af van de uitkomst van die procedures.
- 34 Als Court of Appeal zijn wij van oordeel dat in de geschetste omstandigheden zo spoedig mogelijk duidelijkheid moet worden geschapen met betrekking tot de kwesties die wij in onze verwijzingsbeslissing aan de orde hebben gesteld en wij willen derhalve gebruikmaken van de versnelde prejudiciële procedure.

Het oordeel van de Court of Appeal over de prejudiciële vraag

- 35 Uit de recente beslissing van het Hof van Justitie in de zaak Lanigan (C-237/15, EU:C:2015:474) blijkt dat de tekst van artikel 23 van het Kaderbesluit als bindend moet worden beschouwd en dat op grond van dat artikel de gezochte persoon in vrijheid moet worden gesteld, nadat de termijnen [Or. 20] waarnaar in dat artikel wordt verwezen, zijn verstreken. Artikel 23, lid 2, bepaalt dat „[d]e gezochte persoon wordt overgeleverd niet later dan tien dagen na de definitieve beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel.” Hoewel artikel 23, lid 3, rekening houdt met de mogelijkheid van een nieuwe datum voor de overlevering „[i]ndien de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van enige lidstaat niet binnen de in lid 2 gestelde termijn kan overleveren”, bepaalt het dat in dat geval „overlevering plaats[vindt]

binnen tien dagen te rekenen vanaf de aldus vastgestelde nieuwe datum.” Er is volstrekt geen sprake van een verwijzing naar de mogelijkheid om meermaals een nieuwe datum overeen te komen. Bovendien is het recht van de uitvaardigende en de uitvoerende rechterlijke autoriteiten om een nieuwe datum overeen te komen strak ingeperkt, aangezien het alleen van toepassing is op een situatie waarin „de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van enige lidstaat niet binnen de in lid 2 gestelde termijn kan overleveren” (onderstreping is afkomstig van de Court of Appeal). Derhalve lijkt artikel 23, indien het letterlijk moet worden uitgelegd, geen rekening te houden met het meermaals overeenkomen van een datum, of dit toe te staan.

- 36 Er valt echter veel te zeggen voor het argument dat het bij het opstellen van het Kaderbesluit nooit de bedoeling van de Uniewetgevers heeft kunnen zijn dat een rechtmatig bevel tot overlevering daadwerkelijk ieder nuttig effect kan verliezen door obstructie van een persoon tegen wie dat bevel is uitgevaardigd, of door overmacht. Een uitlegging naar de letter van artikel 23 zou de doeltreffendheid van het door het Kaderbesluit opgezette systeem van overlevering kunnen beperken en als gevolg daarvan een belemmering vormen voor het verwezenlijken van de doelstellingen die ermee worden nagestreefd. De beslissing in de zaak Lanigan, die hoofdzakelijk betrekking had op de gevolgen van de niet-inachtneming van de termijnen van artikel 17 van het Kaderbesluit, doet vermoeden dat een doelgerichte en flexibelere uitlegging van de bepaling in kwestie geschikter is dan een strikte uitlegging naar de letter om te garanderen dat de algemene doeleinden van het Kaderbesluit – zoals weergegeven in de overwegingen erbij en [Or. 21] de voorbereidende stukken die tot het aannemen ervan hebben geleid – niet worden gedwarsboemd of moedwillig belemmerd door onbereidwillige personen tegen wie rechtmatige uitleveringsbevelen zijn uitgevaardigd.

[Or. 22] Bijlage 1.

„16—1) Indien een persoon niet instemt met zijn overlevering aan de uitvaardigende staat, kan de High Court op de datum die is vastgesteld ingevolge section 13 of op een door hem geschikt geachte latere datum bevelen dat de persoon wordt overgeleverd aan een andere persoon die door de uitvaardigende staat naar behoren is gemachtigd om hem te ontvangen, mits

- a) de High Court ervan overtuigd is dat persoon voor hem de persoon is tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd;
- b) tot uitvoering van het bevel, het Europees aanhoudingsbevel, of een eensluidend afschrift daarvan, in overeenstemming met section 13 is bekrachtigd;
- c) het Europees aanhoudingsbevel, indien van toepassing, de zaken noemt die zijn vereist op grond van section 45 [ingevoegd bij section 23 van de European

Arrest Warrant (Application to Third Countries and Amendment) and Extradition (Amendment) Act 2012];

d) op grond van de sections 21A, 22, 23 of 24 [ingevoegd bij de sections 79, 80, 81 en 82 van de Criminal Justice (Terrorist Offences) Act 2005] de High Court overlevering van de persoon op grond van deze wet niet moet weigeren, en

e) de overlevering van de persoon niet verboden is op grond van Part 3.

2) Indien een persoon niet instemt met zijn overlevering aan de uitvaardigende staat, kan de High Court op de datum die is vastgesteld ingevolge section 13 of op een door hem geschikt geachte latere datum bevelen dat de persoon wordt overgeleverd aan een andere persoon die door de uitvaardigende staat naar behoren is gemachtigd om hem te ontvangen, mits

a) het Europees aanhoudingsbevel, indien van toepassing, met inbegrip van de zaken die zijn vereist op grond van section 45 [ingevoegd bij section 23 van de European Arrest Warrant (Application to Third Countries and Amendment) and Extradition (Amendment) Act 2012], is overgelegd aan de rechter;

b) de High Court zich ervan heeft vergewist dat de betrokkene voor hem de persoon is tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd;

c) op grond van de sections 21A, 22, 23 of 24 [ingevoegd bij de sections 79, 80, 81 en 82 van de Criminal Justice (Terrorist Offences) Act 2005] de High Court overlevering van de betrokkene op grond van deze wet niet moet weigeren, en

d) de overlevering van de betrokkene niet verboden is op grond van Part 3.

2A) Indien de High Court

a) op de op grond van section 13 vastgestelde datum geen bevel uitvaardigt krachtens subsection 1), of

[Or. 23] b) op de op grond van section 14 vastgestelde datum geen bevel uitvaardigt krachtens subsection 2),

kan hij de hechtenis of de vrijlating op borgtocht van de betrokkene voor hem gelasten en in dat verband beschikt de High Court over dezelfde bevoegdheden om de voorlopige hechtenis te gelasten als wanneer de voor hem gebrachte persoon wordt vervolgd voor een ernstig delict.

3) Een bevel op grond van subsection 1 of 2 wordt, afhankelijk van section 18, van kracht na afloop van vijftien dagen na de datum waarop het bevel werd uitgevaardigd of, op verzoek van de centrale autoriteit in de Staat en met

instemming van de betrokkene op wie het bevel van toepassing is, op instructie van de High Court op een eerdere datum.

3A) Onder voorbehoud van subsection 5 en 6 wordt een betrokkene tegen een tegen hem gericht bevel dat op dit moment van kracht is krachtens subsections 1 of 2, niet later dan tien dagen nadat het bevel in overeenstemming met subsection 3 van kracht is geworden, aan de betrokken uitvaardigende staat overgedragen.

4) Wanneer de High Court een bevel uitvaardigt krachtens subsections 1 of 2, zal hij, tenzij hij krachtens section 18 uitstel van de overlevering gelast,

a) de betrokkene op wie het bevel betrekking heeft, informeren over het recht om op ieder moment voorafgaand aan zijn of haar overlevering aan de uitvaardigende staat een klacht in te dienen op grond van artikel 40.4.2 van de Grondwet;

b) gelasten dat in afwachting van de uitvoering van het bevel de betrokkene opgesloten blijft in een gevangenis (of, indien het een betrokkene betreft van 21 jaar of jonger, in een huis van bewaring) voor een periode van niet langer dan vijftwintig dagen, en

c) gelasten dat de betrokkene nogmaals voor de High Court wordt gebracht

i) als hij of zij niet is overgeleverd vóór het verstrijken van de overleveringstermijn van subsection 3A, zodra uitvoerbaar na dat verstrijken, of

ii) als het de centrale autoriteit in de staat toeschijnt dat, door omstandigheden buiten de macht van de Staat of de betrokken uitvaardigende staat, die persoon niet zal zijn overgeleverd bij het verstrijken waarnaar onder 1) wordt verwezen, vóór dat verstrijken.

5) Indien een betrokkene ingevolge subsection 4, onder c), voor de High Court is gebracht, zal de High Court

a) als hij zich ervan heeft vergewist, dat door omstandigheden buiten de macht van de Staat of de betrokken uitvaardigende staat, de betrokkene niet werd overgeleverd binnen de overleveringstermijn van subsection 3A, of zoals het geval zou kunnen zijn, niet aldus zal worden overgeleverd

[Or. 24] i) met instemming van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit een nieuwe datum voor de overlevering van de betrokkene vaststellen, en

ii) gelasten dat in afwachting van de overlevering de betrokkene opgesloten blijft in een gevangenis (of, indien het een betrokkene betreft van 21 jaar of jonger, in een huis van bewaring) voor een periode van niet langer dan tien dagen na de onder punt i) vastgestelde datum,

en

b) in alle andere gevallen de invrijheidsstelling van de betrokkene gelasten.

5A) Diegene op wie een bevel van toepassing is dat op dit moment van kracht is op grond van subsection 5, onder a)

a) wordt niet later dan tien dagen na het van kracht worden van het bevel overgeleverd aan de betrokken uitvaardigende staat, of

b) wordt, indien geen overlevering krachtens a) heeft plaatsgevonden, in vrijheid gesteld.

5B) Indien krachtens subsection 4, lid 6, is gelast dat een betrokkene opgesloten blijft in een gevangenis (of, indien het een betrokkene betreft van 21 jaar of jonger, in een huis van bewaring) en ingevolge subsection 4, onder c) voor de High Court is gebracht, wordt de betrokkene geacht zich steeds in hechtenis te bevinden, vanaf het moment waarop het bevel op grond van subsection 4, punt 6, werd uitgevaardigd tot en met het moment waarop hij of zij voor de Court wordt gebracht.

6) Wanneer een betrokkene

a) een hoger beroep instelt op grond van subsection 11, of

b) een klacht indient op grond van artikel 40.4.2 van de Grondwet

zal hij of zij voor de duur van de procedures inzake het hoger beroep of de klacht niet aan de uitvaardigende staat worden overgeleverd.

7) Indien de High Court beslist om geen bevel krachtens subsections 1 of 2 uit te vaardigen

a) motiveert hij zijn beslissing, en

b) wordt, afhankelijk van subsection 8, de hechtenis van de betrokkene opgeheven.

8) Subsection 1, lid b, is niet van toepassing, indien

a) i) de betrokkene tot een gevangenisstraf is veroordeeld

[Or. 25] ii) vervalt de gevangenisstraf, geheel of gedeeltelijk, niet op de datum waarop hij of zij, onder voorbehoud van deze subsection, het recht zou hebben om in vrijheid te worden gesteld op grond van subsection 7, en

iii) dient de betrokkene die gevangenisstraf, geheel of voor het resterende deel, in de Staat uit te zitten,

of

b) i) de betrokkene in de Staat een delict ten laste is gelegd of daarvoor is veroordeeld, en

ii) op de datum waarop hij of zij, onder voorbehoud van dit lid, het recht zou hebben op opheffing van de hechtenis krachtens subsection 7, moet hij of zij in hechtenis blijven, omdat hij of zij hangende de behandeling van zijn of haar zaak in voorlopige hechtenis is genomen of voor de betrokken feiten een straf heeft opgelegd gekregen.

9) Als de High Court na verloop van zestig dagen na de aanhouding van de betrokkene op grond van section 13 of 14 geen bevel krachtens subsection 1 of 2 of krachtens subsection 1 of 2 van section 15 heeft uitgevaardigd, of heeft beslist geen bevel op grond van subsection 1 of 2, uit te vaardigen, instrueert het de centrale autoriteit in de Staat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit en, indien van toepassing, Eurojust daarover te informeren, alsmede over de in de instructie vermelde redenen daarvoor, en geeft de centrale autoriteit in de Staat gehoor aan een dergelijke instructie.

10) Als de High Court na verloop van zestig dagen na de aanhouding van de betrokkene op grond van section 13 of 14 geen bevel krachtens subsection 1 of 2 of krachtens subsection 1 of 2 van section 15 heeft uitgevaardigd, of heeft beslist geen bevel op grond van subsection 1 of 2, uit te vaardigen, instrueert het de centrale autoriteit in de Staat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit en, indien van toepassing, Eurojust daarover te informeren, alsmede over de in de instructie vermelde redenen daarvoor, en geeft de centrale autoriteit in de Staat gehoor aan een dergelijke instructie.

11) Tegen een bevel op grond van subsection 1 of 2 of een beslissing om niet een dergelijke beslissing te nemen, staat hoger beroep open bij de Supreme Court, mits de High Court verzekert dat het bevel of de beslissing betrekking heeft op een rechtsvraag van uitzonderlijk publiek belang en het voor het publieke belang wenselijk is dat bij de Supreme Court een hoger beroep wordt ingesteld.

12) Indien een betrokkene krachtens subsection 11 een hoger beroep instelt, kan de High Court voorlopige hechtenis of de vrijlating op borgtocht van de betrokkene gelasten en in dat verband beschikt de High Court over dezelfde

bevoegdheden om de voorlopige hechtenis te gelasten als wanneer de voor hem gebrachte persoon wordt vervolgd voor een ernstig delict.”